

Motion till riksdagen 2005/06:L355

av Louise Malmström och Billy Gustafsson (s)

Konsumenters rätt till ersättningsvara vid reparation

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om 27 § konsumentköplagen.

Motivering

Konsumentköplagen (KKL) gäller köp av lösa saker från en näringsidkare till en konsument. Lagen ger ett grundskydd för den enskilde konsumenten och är också tvingande i huvudsak till konsumentens förmån. Det innebär att konsumentens rättigheter i huvudsak inte kan inskränkas. Skälet till detta är att säljaren oftast har ett stort informationsövertag. Lagen har uppdaterats ett antal gånger och är en viktig komponent i svensk konsumentpolitik. Det finns dock brister.

Konsumentköplagen reglerar bland annat vad som gäller vid eventuella fel på varan och hur säljaren/näringsidkaren ska åtgärda detta. Ett problem som har uppmärksammats är hur begreppet ”skälig tid” ska definieras i 27 § konsumentköplagen, då en vara som en konsument har köpt är felaktig (16–21 §§ KKL). Kärnfrågan är alltså hur lång tid som kan anses som en rimlig tid för säljaren att åtgärda det fel som funnits eller uppkommit på varan som säljaren enligt konsumentköplagen är skyldig att åtgärda. Enligt uppgift om sedvana på området i dag kan säljaren skicka i väg en vara på reparation under flera veckor utan att det ses som väsentlig olägenhet för köparen.

I proposition 1989/90:89 s 124 ff konstateras:

Tiden skall räknas från reklamationen och säljaren skall i princip vara beredd att omgående ta hand om varan och skyndsamt reparera den, om han vill utnyttja sin rätt att avhjälpa felet. Vissa fel är dock sådana att felsökning kan ta viss tid i anspråk och det kan krävas en tids provdrift för att fastställa t ex ett periodiskt återkommande fel i en tv-apparat. En annan anledning till att ett avhjälpande kan ta längre tid i anspråk är att varan

Fel! Okänt namn på

måste sändas tillbaka till fabriken eller till en serviceverkstad på en annan ort.

Det sägs också i sammanhanget att om köparen måste vara utan varan i en vecka bör det kunna krävas att säljaren ställer en ersättningsvara till köparens förfogande. Detta är dock inte lagreglerat.

I dag finns det elektrisk apparatur som många konsumenter är dagligen beroende av, t ex mobiltelefoner. Många gånger har försäljarna satt i system att skicka i väg varor med garantifel på reparation i stället för att byta ut dem. De produkter som det rör sig om är oftast ganska dyra och köparen använder produkten dagligen. Säljaren erbjuder i dag speciella försäkringar för att skydda köparen mot detta men dessa är oftast dyra och köparen kompenseras ofta inte fullt ut.

Konsumentköplagens 27 § bör därför ses över så att större ansvar läggs på näringsidkaren att skapa bättre rutiner och att varans användningsområde också vägs in i hur stor olägenhet som köparen hamnar i. För produkter som är särskilt ägnade att användas dagligen av en konsument måste högre krav ställas på näringsidkaren.

Stockholm den 29 september 2005

Louise Malmström (s)

Billy Gustafsson (s)